

Деница Минчева

От душата си нишка
изпридам...

От душата си нишка изпридам
и тъка саван за земята.
Твърде малко познавам света,
ала виждам смъртта на нещата.

Тя живее сред нас безнаказано,
тя се ражда със всяко дете.
Още щом се отправим по пътя си
тя ни чака със празни ръце.

В крайна сметка смъртта е естествена,
а животът е малка лъжа.
Преминаваме бързо през дните си
и се връщаме пак у дома.

КРАЙ

© Деница Минчева

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11855>]